ECLI:LV:AT:2018:0601.A420330616.2.S

Lieta Nr. A420330616
SKA?490/2018
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
SPRIEDUMS
Rīgā 2018.gada 1.jūnijā

Augstākā tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Veronika Krūmiņa
tiesnese Dzintra Amerika
tiesnese Vēsma Kakste

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Jāde" pieteikumu par Iepirkumu uzraudzības biroja 2016.gada 20.oktobra lēmuma Nr. 4-1.2/16-264/3 atcelšanu daļā, sakarā ar Iepirkumu uzraudzības biroja kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 31.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „Rīgas meži" (turpmāk – pasūtītāja) izsludināja konkursu apaļo kokmateriālu pārvadāšanas pakalpojumu iegādei.

Pieteicēja SIA „Jāde" atzīta par iepirkuma uzvarētāju, savukārt SIA „Unicentrs" izslēgta no turpmākas dalības iepirkumā sakarā ar nodokļu parādu, kas pārsniedz 150 *euro*.

Iepirkumu uzraudzības birojs, izskatījis SIA „Unicentrs" sūdzību, ar 2016.gada 20.oktobra lēmumu Nr. 4-1.2/16-264/3 aizliedza pasūtītājai slēgt līgumu ar noteikto uzvarētāju. Lēmumā secināts, ka pasūtītājai nebija pamata SIA „Unicentrs" izslēgt no iepirkuma procedūras, pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta pirmās daļas 5.punktu, jo tā piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā (2016.gada 11.jūlijā) bija vērsusies Valsts ieņēmumu dienestā ar iesniegumu par nodokļu parāda samaksas sadalīšanu termiņos un dienests ar 2016.gada 13.jūlija lēmumu sadalīja nodokļu parāda samaksu termiņos, sākot no iesnieguma iesniegšanas dienas.

[2] Konkursa uzvarētāja SIA „Jāde" minēto lēmumu pārsūdzēja tiesā.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2017.gada 31.marta spriedumu pieteikumu apmierināja. Spriedumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta pirmās daļas 5.punkts (*šeit un turpmāk Publisko iepirkumu likuma normas, kas bija spēkā no 2016.gada 20.maija, ja nav norādīts citādi*) noteica, ka pasūtītājs izslēdz kandidātu vai pretendentu no dalības iepirkuma procedūrā, ja konstatē, ka tam piedāvājuma iesniegšanas termiņa pēdējā dienā vai lēmuma par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pieņemšanas dienā Latvijā vai valstī, kurā tas reģistrēts vai kurā atrodas tā pastāvīgā dzīvesvieta, ir nodokļu parādi, tajā skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādi, kas kopsummā kādā no valstīm pārsniedz 150 *euro*. Attiecībā uz Latvijā reģistrētiem un pastāvīgi dzīvojošiem pretendentiem pasūtītājs ņem vērā informāciju, kas ievietota Ministru kabineta noteiktajā informācijas sistēmā dienesta publiskās nodokļu parādnieku datubāzes pēdējās datu aktualizācijas datumā.

Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta piektā daļa nosaka: ja pasūtītājs konstatē, ka Ministru kabineta noteiktajā informācijas sistēmā saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta publiskās nodokļu parādnieku datubāzes pēdējās datu aktualizācijas datumā ievietoto informāciju kandidātam, pretendentam vai šā panta pirmās daļas 9., 10. un 11.punktā minētajai personai pieteikuma vai piedāvājuma iesniegšanas termiņa pēdējā dienā vai arī dienā, kad pieņemts lēmums par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ir nodokļu parādi, tajā skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādi, kas kopsummā pārsniedz 150 *euro*, pasūtītājs nosaka termiņu – 10 dienas pēc informācijas izsniegšanas vai nosūtīšanas dienas – apliecinājuma iesniegšanai par to, ka kandidātam pieteikuma un pretendentam piedāvājuma iesniegšanas termiņa pēdējā dienā vai lēmuma par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pieņemšanas dienā nebija nodokļu parādu, tajā skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādu, kas kopsummā pārsniedz 150 *euro*. Ja noteiktajā termiņā apliecinājums nav iesniegts, pasūtītājs kandidātu vai pretendentu izslēdz no dalības iepirkumā.

Minētā panta sestā daļa nosaka: kandidāts vai pretendents, lai apliecinātu, ka tam, kā arī šā panta pirmās daļas 9., 10. un 11.punktā minētajai personai nebija nodokļu parādu, tajā skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādu, kas kopsummā Latvijā pārsniedz 150 *euro*, šā panta piektajā daļā minētajā termiņā iesniedz attiecīgās personas vai tās pārstāvja:

1) apliecinātu izdruku no Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas vai Valsts ieņēmumu dienesta izziņu par to, ka šai personai nebija attiecīgo nodokļu parādu, tajā skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādu;

2) pirms pieteikuma vai piedāvājuma iesniegšanas termiņa pēdējās dienas vai arī dienas, kad pieņemts lēmums par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, Valsts ieņēmumu dienesta izdota lēmuma kopiju par nodokļu samaksas termiņa pagarināšanu vai atlikšanu vai vienošanās ar Valsts ieņēmumu dienestu par nodokļu parāda nomaksu kopiju, vai citus objektīvus pierādījumus par nodokļu parādu neesamību.

[3.2] No minētajām normām izriet, ka likumdevējs bija noteicis gan konkrētus pierādījumus nodokļu parāda neesības apliecināšanai, tostarp – nodokļu parāda samaksas termiņa atlikšanas gadījumā – dienesta lēmumu, kas pieņemts pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas, gan arī vispārīgus pierādījumus – citus objektīvus pierādījumus. Nodokļu samaksas atlikšanas gadījumā, lai konstatētu nodokļu parāda neesību, Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta pirmās daļas 5.punkta izpratnē likumdevējs kā pieļaujamu pierādījumu noteicis Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu, kas

pieņemts pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas, nevis vēlāk. Turklāt šāds noteikums nav nejaušs, tas pilnībā atbilst gan Eiropas Parlamenta un Padomes 2014.gada 26.februāra Direktīvas 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, prasībām, gan Publisko iepirkumu likuma 2016.gada 12.maija grozījumu mērķim.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 152.panta pirmo daļu pieļaujami ir tikai tādi pierādījumi, kas noteikti likumā.

Valsts ieņēmumu dienesta lēmums par nodokļu samaksas sadalīšanu termiņos ir pieņemts pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas. Tādējādi SIA „Unicentrs" piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā nebija izpildījusi savu nodokļu maksātāja pienākumu, lai gan tā zināja nodokļu parāda pārbaudes dienu un tai nebija šķēršļu vērsties Valsts ieņēmumu dienestā savlaicīgi. Apstāklis, ka Valsts ieņēmumu dienesta lēmums ir pieņemts par laiku no 2016.gada 11.jūlija (piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā diena), nepadara par nebijušu SIA „Unicentrs" nodokļu maksāšanas pienākuma nepildīšanu.

Ievērojot minēto, SIA „Unicentrs" iesniegtais Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 13.jūlija lēmums nav pieļaujams pierādījums, lai konstatētu nodokļu parāda neesību Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta pirmās daļas 5.punkta izpratnē.

[3.3] Nevar piekrist Iepirkumu uzraudzības biroja un Finanšu ministrijas viedoklim, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 13.jūlija lēmums vērtējams kā Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta sestās daļas 2.punktā minētais „cits objektīvs pierādījums". Tā kā likumdevējs minētajā normā skaidri noteicis formu, kādai jāatbilst pierādījumam par nodokļu samaksas parāda neesību (lēmumam par nodokļu samaksas termiņa pagarinājumu jābūt pieņemtam pirms piedāvājumu iesniegšanas pēdējās dienas), nav pamata uzskatīt, ka tāds pats pierādījums ar formas defektiem (lēmums, kas pieņemts vēlāk) varētu ietilpt to pierādījumu lokā, kuru uzskaitījumu likumdevējs atstājis atklātu.

Likuma normas paredz pretendenta pienākumu nokārtot nodokļu saistības līdz piedāvājuma iesniegšanai, savukārt pēc tam – pasūtītāja noteiktajā desmit dienu laikā – iesniegt vienīgi apliecinājumu par šī pienākuma izpildi. SIA „Unicentrs" šajā termiņā novērsa piedāvājuma trūkumu, nevis iesniedza apliecinājumu par jau iepriekš pastāvējušu faktu. Tādā veidā veikta pretendenta atbilstības nodrošināšana jau pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām nav saderīga ar publisko iepirkumu procedūrās piemērojamo vienlīdzības principu, jo pieļautu nepamatoti atšķirīgus prasību izpildes termiņus viena iepirkuma pretendentiem.

Turklāt Finanšu ministrijas skaidrojums ir pretrunā ar Publisko iepirkumu likuma 2016.gada 12.maija grozījumu mērķi – izpildīt nodokļu maksāšanas pienākumu un savlaicīgi (pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām) pārliecināties, ka nodokļu parāda nav.

[3.4] Ievērojot minēto, attiecībā uz SIA „Unicentrs" bija konstatējams Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta pirmās daļas 5.punktā noteiktais izslēgšanas pamats.

[4] Iepirkumu uzraudzības birojs par spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[4.1] Tiesa nepareizi interpretējusi Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta sestās daļas 2.punktu. Likumdevēja patiesais mērķis nebija akcentēt, ka nodokļu administrācijas lēmumam par parāda samaksas termiņa sadalīšanu jābūt pieņemtam pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas. Prasība iesniegt konkrētus dokumentus iepirkuma procedūrā nav pašmērķis, bet gan tiek izvirzīta nolūkā iegūt ziņas, kas ļauj objektīvi pārliecināties par kāda fakta esību, šajā gadījumā – pārliecināties par to, vai pretendentam nav nodokļu parādu. Tādējādi no Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta sestās daļas 2.punkta teksta izrietošais nosacījums, ka nodokļu administrācijas lēmumam par parāda samaksas sadalīšanu termiņos ir jābūt pieņemtam pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas vai dienas, kad pieņemts lēmums par iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, uzskatāms par likumdevēja gribas defektu. To apstiprina arī pašreizējā Publisko iepirkumu likuma 42.panta sestās daļas 3.punkta redakcija (spēkā no 2017.gada 1.marta), Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju iepirkumu likuma 48.panta astotās daļas 3.punkts, kā arī grozījumi Aizsardzības un drošības jomas iepirkumu likumā un to anotācijā norādītais.

[4.2] No likuma „Par nodokļiem un nodevām" 24.panta pirmās daļas 1.punkta izriet, ka Valsts ieņēmumu dienesta lēmumam par nodokļu samaksas termiņa pagarinājumu piemīt atpakaļvērsts spēks.

[5] Pieteicēja paskaidrojumos kasācijas sūdzību neatzīst un norāda, ka nav pamatota kasatora atsaukšanās uz tiesību normām, kas nebija spēkā apstrīdētās tiesiskās attiecības rašanās laikā.

[6] Pasūtītāja paskaidrojumos kasācijas sūdzību neatzīst un norāda, ka likumdevējs arī jaunajā Publisko iepirkumu likumā nav mainījis prasības attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta lēmuma izdošanas termiņu, proti, tam jābūt pieņemtam pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas.

Motīvu daļa

[7] Lietā ir strīds par Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta pirmās daļas 5.punkta un 39.[1]panta sestās daļas 2.punkta interpretāciju un piemērošanu (minēto normu pilns teksts atspoguļots šā sprieduma 3.1.apakšpunktā).

[8] Augstākā tiesa jau iepriekš šajā lietā, izskatot blakus sūdzību par tiesas lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanu, jau ir izteikusies par minēto normu interpretāciju un šajā sakarā norādījusi turpmāk minētos apsvērumus.

Likumdevējs Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta sestās daļas 2.punktā skaidri noteicis formu, kādai jāatbilst Valsts ieņēmumu dienesta lēmumam par nodokļu samaksas termiņa pagarināšanu vai atlikšanu vai vienošanās ar dienestu par nodokļu parāda nomaksu, lai tā varētu tikt atzīta par nodokļu parāda neesības pierādījumu iepirkuma procedūrā. Tostarp likumdevējs tieši paredzējis, ka lēmumam par nodokļu samaksas termiņa pagarinājumu jābūt pieņemtam pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas. Ievērojot likumā tieši noteikto pierādījuma formu, nav akceptējama tāda normas interpretācija, ka tāds pats pierādījums ar formas defektiem varētu ietilpt to pierādījumu lokā, kuru uzskaitījumu likumdevējs atstājis atklātu (*Augstākās tiesas 2017.gada 3.februāra lēmuma lietā Nr. SKA?724/2017 15.punkts*).

Publisko iepirkumu likuma normas paredz pretendenta pienākumu nokārtot nodokļu saistības līdz piedāvājumu iesniegšanai, savukārt pēc tam – pasūtītāja noteiktajā desmit dienu termiņā – iesniegt vienīgi apliecinājumu par šā pienākuma izpildi. Izskatāmajā lietā šajā termiņā pretendents nevis iesniedza apliecinājumu par jau iepriekš pastāvējušu faktu, bet gan faktiski novērsa piedāvājuma trūkumu. Šādā veidā veikta pretendenta atbilstības nodrošināšana jau pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām nav saderīga ar publisko iepirkumu procedūrās piemērojamo vienlīdzības principu, jo pieļautu nepamatoti atšķirīgus prasību izpildes termiņus viena iepirkuma pretendentiem (*Augstākās tiesas 2017.gada 3.februāra lēmuma lietā Nr. SKA?724/2017 16.punkts*).

[9] Pirmās instances tiesas spriedumā sniegtā tiesību normu interpretācija un konkrētā gadījuma novērtējums pilnībā atbilst minētajām atziņām, savukārt Iepirkumu uzraudzības biroja kasācijas sūdzības argumenti nerada pamatu minētās atziņas pārskatīt.

[10] Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta sestās daļas 2.punkta tekstā skaidri un nepārprotami bija noteikts, kad ir jābūt izdotam Valsts ieņēmumu dienesta lēmumam par nodokļu parāda samaksas sadalīšanu termiņos, ar kuru pretendents var pierādīt nodokļu parāda neesību. Proti, pirms pieteikuma vai piedāvājuma iesniegšanas termiņa pēdējās dienas vai arī pirms dienas, kad pieņemts lēmums par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.

Augstākā tiesa neuzskata, ka šis ierobežojums ir pašmērķīgs un tādēļ vērtējams kā likumdevēja gribas defekts (likuma plānam pretēja nepilnība), kā kasācijas sūdzībā norāda Iepirkumu uzraudzības birojs.

Priekšnosacījums tam, lai pretendents varētu piedalīties iepirkumā, ir tāds, ka pretendentam nav nodokļu parādu. Likumdevējs ir noteicis konkrētu brīdi, par kuru pārbaudāma parāda esība. Tā ir piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā diena un diena, kad pieņemts lēmums par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Visiem iepirkuma dalībniekiem šis brīdis ir zināms, un veiksmīgas dalības nolūkā tiem jāgādā, lai attiecīgajā laikā tiem nodokļu parādu nebūtu.

Tā kā pasūtītājam sākotnēji piedāvājumu pārbaudes laikā ir pieejami tikai tie dati, kas atbilst Valsts ieņēmumu dienesta publiskās nodokļu parādnieku datubāzes pēdējās datu aktualizācijas datumā ievietotajiem datiem (*Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta pirmās daļas 5.punkts un minētā panta piektā daļa*), faktiskā situācija var atšķirties no tās situācijas, kāda izriet no šiem datiem. Proti, pretendents var būt faktiski izpildījis nodokļu saistības pēc pēdējās datu aktualizācijas, tādējādi ziņas par parāda nomaksu laikā, kad pasūtītājs pārbauda informāciju, var vēl neatspoguļoties attiecīgajā datubāzē. Tieši tādēļ pretendents sākotnēji konstatētā nodokļu parāda dēļ nav izslēdzams no iepirkuma procedūras automātiski, bet gan pasūtītājam likuma 39.[1]panta piektajā daļā ir paredzēts pienākums dot pretendentam laiku – desmit dienas – apliecinājuma iesniegšanai, ka pretendentam attiecīgajā laikā parāda faktiski nebija.

Tātad likumā noteiktais desmit dienu termiņš ir paredzēts tam, lai pretendents tikai iesniegtu pierādījumus, ka iepriekš, tas ir, piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā, tam faktiski nebija nodokļu parāda, nevis lai pretendents šajā laikā izpildītu nodokļu saistības – samaksātu nodokļu parādus vai dotos uz Valsts ieņēmumu dienestu un saņemtu lēmumu par nodokļu samaksas sadalīšanu termiņos. Ja pretendents piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā vēršas Valsts ieņēmumu dienestā, tas nozīmē to, ka nodokļu saistības tikai tad sāktas kārtot, nevis termiņa pēdējā dienā jau bija nokārtotas.

Akceptējot tādu situāciju, kāda ir izskatāmajā gadījumā (pretendents pēdējā piedāvājumu iesniegšanas termiņa dienā devies uz Valsts ieņēmumu dienestu, prasot sadalīt nodokļu parāda samaksu termiņos; Valsts ieņēmumu dienests pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām attiecīgo lūgumu ir apmierinājis un nolēmis sadalīt pretendenta nodokļu parāda samaksu termiņos, sākot no tās dienas, kad tika iesniegts iesniegums, kas bija arī piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā diena), netiktu ievērots Publisko iepirkumu likuma 39.[1]panta piektās daļas mērķis.

Var piekrist birojam, ka dokumentu iesniegšana iepirkuma procedūrā nav pašmērķis un ka tie tiek pieprasīti, lai pasūtītājs varētu pārliecināties par apstākļiem, kuriem ir nozīme iepirkuma procedūrā. Tomēr nav saskatāms, ka likumā noteiktais ierobežojums attiecībā uz laiku, kad jābūt pieņemtam Valsts ieņēmumu dienesta lēmumam, būtu pašmērķīgs vai formāls. Tas ir saistīts tieši ar pierādāmo jautājumu, proti, vai pretendentam laikā, kad beidzās piedāvājumu iesniegšanas termiņš, bija vai nebija nenokārtotas saistības nodokļu jomā. Lietā nav strīda par pasūtītāja tiesībām pārliecināties, ka nodokļu maksātājam nebija nodokļu parāda tieši attiecīgajos datumos – piedāvājuma iesniegšanas termiņa pēdējā dienā un lēmuma par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pieņemšanas dienā. Līdz ar to ir noraidāms kasācijas sūdzības arguments, ka no likuma teksta izrietošais nosacījums, ka nodokļu administrācijas lēmumam jābūt pieņemtam pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējās dienas, vērtējams kā likumdevēja gribas defekts.

[11] Ievērojot minētos apsvērumus, arī tas, ka vēlāk pieņemtos publisko iepirkumu jomu regulējošos likumos līdzīgas normas vairs nenoteic konkrētu laiku, līdz kuram jābūt pieņemtam Valsts ieņēmumu dienesta lēmumam, neļauj prezumēt, ka tāds bijis arī iepriekš spēkā bijušo normu saturs vai ka lēmuma pieņemšanas laika ierobežojums būtu tobrīd spēkā bijušā likuma plānam pretēja nepilnība.

Turklāt jāpiezīmē, ka šobrīd spēkā esošā Publisko iepirkumu likuma norma, uz kuru birojs atsaucas kasācijas sūdzībā (42.panta sestās daļas 3.punkts), nav pietiekami skaidri formulēta, lai no tās teksta nepārprotami varētu secināt likumdevēja gribu attiecībā uz Valsts ieņēmumu dienesta lēmuma pieņemšanas laiku.

Publisko iepirkumu likuma 42.panta sestās daļas 3.punkts nosaka: kandidāts vai pretendents, lai apliecinātu, ka tam, kā arī šā panta pirmās daļas 9., 10. un 11.punktā minētajai personai nebija nodokļu parādu, tai skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādu, kas kopsummā Latvijā pārsniedz 150 *euro*, šā panta piektajā daļā minētajā termiņā iesniedz līdz pieteikumu vai piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējai dienai vai arī dienai, kad pieņemts lēmums par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kopiju no Valsts ieņēmumu dienesta vai pašvaldības kompetentas institūcijas izdota lēmuma par nodokļu samaksas termiņa pagarināšanu vai atlikšanu vai kopiju no vienošanās ar Valsts ieņēmumu dienestu par nodokļu parāda nomaksu, vai citus objektīvus pierādījumus par nodokļu parādu neesību.

Likuma 42.panta piektā daļa nosaka desmit dienu termiņu apliecinājuma iesniegšanai par to, ka kandidātam pieteikumu un pretendentam piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā vai dienā, kad pieņemts lēmums par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, nebija nodokļu parādu, tai skaitā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu parādu, kas kopsummā pārsniedz 150 *euro*.

Skatot šīs normas kopā, nav saprotams, uz ko attiecas likuma 42.panta sestās daļas 3.punktā ietvertais teksts „ (..) iesniedz līdz pieteikumu vai piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējai dienai vai arī dienai, kad pieņemts lēmums par iespējamu iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu (..)".

[12] Attiecībā uz kasācijas sūdzības argumentu, ka ar Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu nodokļu parāds sadalīts termiņos ar atpakaļejošu datumu (šajā gadījumā – no 2016.gada 11.jūlija, kas bija piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā diena), norādāms, ka tas neļauj spriest par to, vai pretendentam attiecīgajā dienā faktiski bija vai nebija nodokļu parāds. Secinājums par parāda neesību, balstoties tikai uz to, ka dienests sadalījis parāda samaksu termiņos, būtu vēlāk radīta fikcija, nevis realitātei atbilstoša situācija, kāda tā bija attiecīgajā laikā. Parāda esību piedāvājumu izsniegšanas termiņa pēdējā dienā šajā lietā tieši apliecina Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 13.jūlija izziņa (*lietas 1.sējuma 71.lp.*).

[13] Apkopojot minēto, Administratīvās rajona tiesas spriedums ir atstājams negrozīts, bet Iepirkumu uzraudzības biroja kasācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta pirmās daļas 1.punktu un 351.pantu, Augstākā tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 31.marta spriedumu, bet Iepirkumu uzraudzības biroja kasācijas sūdzību noraidīt. Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese V. Krūmiņa

Tiesnese Dz. Amerika

Tiesnese V. Kakste